

РЕШЕНИЕ

№ 2786

гр. София, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 09.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **4707** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.211 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба от И. М. В. от [населено място], подадена чрез процесуалния представител адв.

Я. А., срещу заповед с рег. № 3384з-222 от 22.04.2021 г. на заместник-началника на Девето Районно управление на СДВР. С нея на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 /шест/ месеца.

С жалбата се твърди, че обжалваният административен акт е неправилен и незаконосъобразен поради нарушение на процесуалния и материалния закон. Иска се отмяната му, както и присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – заместник-началникът на 09 РУ - СДВР, чрез упълномощения представител юрк. Х. в съдебно заседание и в представени в същото писмени бележки, оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да я отхвърли и да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От представена по делото кадрова справка се установява, че към момента на издаване на процесната заповед, с която на И. М. В. е наложено дисциплинарното наказание – предмет на разглеждане в настоящото съдебно производство, същият е изпълнявал

длъжността „началник на група „Териториална полиция” – Л.” в сектор „Охранителна полиция” към 09 РУ – СДВР със специфично наименование на длъжността „старши инспектор”.

От представената и приета по делото административна преписка се установява, че дисциплинарното производство е образувано по повод постъпил в Дирекция „Вътрешна сигурност“ на СДВР сигнал от М. Е. В. с вх.№ 785502-1/04.01.2021 г., препратен на директора на СДВР с писмо рег.№ 7855р-146/07.01.2021 г., който от своя страна е разпоредил извършването на проверка по случая от началника на сектор „ОКТП“ при отдел „Охранителна полиция“ – СДВР.

В сигнала е посочено, че на 04.01.2021 г. М. В. посетила 09 РУ-СДВР с цел да получи отговор по подадена от нея жалба с вх.№ 338400-2354/07.03.2019 г. От деловодството на районното управление получила информация, че по преписката, образувана по нейната жалба работи полицай И. В.. След като се свързала по телефона с В., същият първоначално отрекъл при него да има такава преписка, но след като В. настояла той да си запише входящия номер и имената й, В. й казал да се обади след 10 минути. При повторното й обаждане В. отрекъл при него да има такава жалба.

С цел изясняване на обстоятелствата по случая от М. В. са поискани допълнителни сведения, които същата е дала на 20.01.2021 г. и в които заявява, че след подаване на жалбата й от 07.03.2019 г. в 09 РУ-СДВР никой не се е свързал с нея. Поради това на 04.01.2021 г. посетила районното управление, за да потърси отговор. Жалбата й от 07.03.2019 г. била относно извършен върху нея побой в автобус № 111. След завеждането й, с нея разговарял по телефона мл. полицейски инспектор /мл.ПИ/ Т.. След този разговор никой не се свързвал повече с нея.

С писмо с рег.№ 513р-146/07.01.2021 г. от СДВР е изискана писмена справка по случая от началника на 09 РУ. Такава е постъпила на 26.01.2021 г. с рег.№ 3384р-3453. В нея е отразено, че на 11.03.2019 г. с входящата поща ст.инспектор И. В. – началник група ТП-Л. е получил преписка с вх.№ 338400-2354/07.03.2019 г. с подател М. Е. В. за разпределяне на служителите от групата за отработване. На същата дата преписката била разпределена на мл. ПИ А. Т. за извършване на проверка. В „Тетрадка за отразяване движението на материалите, разпределени за отработване на ТП „Л.“ с рег.№ 3384р-12144/22.04.2019 г. преписката била вписана с пореден номер 2462 от 11.03.2019 г., като за получаването й Т. положил подпис. В деловодството на 09 РУ-СДВР се установило, че има и молба с вх.№ 338400-2354807.03.2019 г., подадена лично от М. Е. В., като преписката е разпределена за проверка на мл. ПИ А. Т. и към 22.01.2021 г. се намирала при него. На 25.01.2021 г. преписката е изпратена на Софийска районна прокуратура с мнение за прекратяване на основание чл.24, ал.1 от НК.

Сведения по случая е поискано от И. В., в което той е заявил, че всички материали за отработване от служителите от групата му в деловодната система се регистрирали на него. Поради това предполага, че сигналът на М. В. е насочен срещу него. Твърди, че не си спомня на 04.01.2021 г. да е разговарял с В., тъй като провеждал множество телефонни разговори на ден, в които давал сведения за движението, отработването и разпределението на сигналите. Поради това било възможно да е провел разговор с М. В., в който да й е казал, че при него няма такава преписка, като не си спомня същата да е искала среща с него.

Сведения по преписката са дадени и от младши полицейски инспектор А. Т.. Според тях, действията, които същият извършил по преписката били затруднени от

поведението на М. В., тъй като тя не му оказала съдействие.

Вследствие на така проведеното разследване е изготвена и справка с рег.№ 513р-16867/26.02.2021 г., отразяваща резултатите от проверката. С нея И. В. е запознат на 15.03.2021 г., за което е положил подпис и е отбелязал, че няма възражения. В справката е дадено становище, че са налице данни за неспазване на сроковете по чл.22, ал.1 и ал.2 от Вътрешните правила за организацията на документооборота в МВР, утвърдени със заповед № 8121з-1013/08.08.2017 г. на министъра на вътрешните работи, като ст. Инспектор И. В., в качеството си на началник група ТП-Л., не осъществил контрол върху дейността на мл.ПИ А. Т., вследствие на което последният не отработил преписка с вх.№ 338400-2354/07.03.2019 г.

С покана с рег.№ 3384р-11163/23.03.2021 г. жалбоподателят е поканен да даде писмени обяснения по случая. Поканата е връчена лично на И. В. на 24.03.2021 г. На 25.03.2021 г. същият е дал исканите обяснения, в които е дал информация, идентична със съдържащата се в първоначалното му сведение. Заявил е, че преписката е била получена с входящата поща 11.03.2019 г., като на същата дата тя е била разпределена на мл. ПИ А. Т., за което последният положил подпис в „Тетрадка за отразяване движението на материалите, разпределени за отработване на ТП – Л.“. Твърди също, че периодично е изисквал доклад от мл. ПИ Т. относно отработването на преписката.

Въз основа на материалите, събрани в хода на извършената проверка и изготвената в резултат на нея справка с рег. 513р-16867 от 26.02.2021 г. дисциплинарно наказващият орган е издал обжалваната в настоящето производство заповед № 3384з-222 от 22.04.2021 г., с която на основание чл.200, ал.1, т.11 от ЗМВР на И. М. В. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца за извършено дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.1, предл.1от ЗМВР.

Като част от административната преписка по делото са приети като доказателства и: кадрова справка за професионалния стаж и заеманите длъжности, награди и наказания в МВР на ст. инспектор И. М. В., както и протокол с рег.№ 3384р-22815/26.07.2019 г. за запознаване с подзаконовите нормативни актове в т.ч. Вътрешните правила за организацията на документооборота в МВР, утвърдени със заповед № 8121з-1013/08.08.2017 г. на министъра на вътрешните работи.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата като подадена е от надлежна страна и в срока по чл.149, ал.1 от АПК е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган – заместник-началника на 09 РУ-СДВР, в рамките на предоставените му с чл.204, т.4 от ЗМВР правомощия. Съгласно този текст, наказанията по чл.197, ал.1, т.1–3 се налагат със заповеди от служители на висши ръководни и ръководни длъжности. В случая е наложено наказанието по чл.197, ал.1, т.3 – порицание, а т.2 на раздел VIII.1, от Класификатора на длъжностите в МВР за служители по чл.142, ал.1, т.1 и 3 и ал.3 от ЗМВР, утвърден със заповед № 8121з-140/24.01.2017 г. на министъра на вътрешните работи, определя длъжността „заместник-началник на РУ на СДВР“ като ръководна.

Оспорената заповед е постановена и в предписаната от закона форма, а именно: писмена заповед, в която в съответствие с чл.210, ал.1 от ЗМВР са посочени: извършителят, мястото, времето и обстоятелства, при които нарушението е извършено, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които

нарушението е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В тази връзка съдът не споделя възражението на оспорващия, че в заповедта не са посочени правните и фактически основания за издаването ѝ. В заповедта са изложени всички фактически установявания на дисциплинарно наказващия орган, които описват обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и приложимите правни норми. Посочено е, че като не е осъществил контрол върху дейността на мл. ПИ А. Т., вследствие на което не констатирал забавянето във времето на извършваната от последния проверка по преписка с вх.№338400-2354/07.03.2019 г. и същата не е отработена в законоустановения срок, И. В. не е изпълнил задълженията, визирани в чл.17, ал.3 от Вътрешните правила за организацията на документооборота в МВР, утвърдени със заповед № 8121з-1013/08.08.2017 г. Съгласно този текст ръководителите са задължени: да контролират правилното и срочно изпълнение на задачите. В заповедта е посочено, че това съставлява нарушение на чл.194, ал.2, т.1, предл.2, алт. 1 от ЗМВР, за което на основание чл.200, ал.1, т.11 за неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители е наложено и дисциплинарното наказание. Видно от справка с рег.№ 513р-16867/26.02.2021 г. на ПИ в група ТП, сектор ОКТП-О.-СДВР, обективираща резултатите от извършената проверка по случая, приобщена към материалите по проведеното дисциплинарно производство, случаят касае неспазване на сроковете, предвидени в чл.22, ал.2 вр.ал.1 от Вътрешните правила за организацията на документооборота в МВР, утвърдени със заповед № 8121з-1013/08.08.2017 г. Във връзка с последното следва да се отбележи, че по силата на ТР № 16/1975 г. на ВС е допустимо мотивите на акта да се съдържат в документ от административната преписка, към който е направено препращане. В случая дисциплинарно наказващият орган изрично се е позовал на посочената справка.

Неоснователно е и другото възражение в жалбата за неспазване на срока по чл.195, ал.1 от ЗМВР. Този срок започва да тече от момента, в който дисциплинарно наказващият орган се е запознал с всички относими факти и обстоятелства и са му станали известни нарушителя и извършеното от него дисциплинарно нарушение, т. е. събрани са всички относими към нарушението доказателства. Цитираната в оспорената заповед справка е с дата 26.02.2021 г., а заповедта е издадена на 22.04.2021 г., т.е. в предвидения чл.195, ал.1 от ЗМВР двумесечен срок..

При издаване на оспорения административен акт не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Преди издаване на процесната заповед е спазена процедурата по налагане на дисциплинарни наказания, уредена в Глава осма от ЗМВР. Служителят е запознат, че е започнало дисциплинарно производство и за какво се води то. Спазено е изискването на чл.206, ал.1 от ЗМВР дисциплинарно наказващият орган преди налагане на дисциплинарното наказание да е приел писмените обяснения на жалбоподателя, видно от приложеното по делото сведение от И. В.. При определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание са взети предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата, събрани и оценени са всички доказателства по случая. В мотивите на заповедта ясно е посочен актът, който е нарушен - Вътрешните правила за организацията на документооборота в МВР,

утвърдени със заповед № 8121з-1013/08.08.2017 г. Нарушаването им правилно е определено като дисциплинарно нарушение. Заповедта за дисциплинарното наказание е връчена на служителя срещу подпис, като е отбелязана датата на връчване.

По отношение съответствието на оспорената заповед с материалноправните разпоредби:

Съгласно чл.194, ал.1 от ЗМВР държавните служители в МВР, които са нарушили служебната дисциплина, се наказват с предвидените в този закон дисциплинарни наказания. Алинея 2 на същия законов текст определя като дисциплинарно нарушение неизпълнението на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители. В случая, жалбоподателят е наказан за нарушение по чл.194, ал.2, т.1, предл.2, алт.1 от ЗМВР, а именно за неизпълнение на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители. Съгласно чл.200, ал.1, т.11 от ЗМВР дисциплинарно наказание „порицание“ се налага за неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители. Според чл.17, ал.3 от Вътрешните правила за организацията на документооборота в МВР, утвърдени със заповед № 8121з-1013/08.08.2017 г. ръководителите са задължени: да контролират правилното и срочно изпълнение на задачите. Разпоредбата на чл.22, ал.1 от Вътрешните правила предвижда, че сроковете за изпълнение се определят в писмената резолюция, в самия документ или произтичат от нормативен акт, а според ал.2 когато срокът по ал.1 не е определен, задачата се изпълнява в срок до 10-работни дни, считано от датата на получаването ѝ от служителя, на когото е възложена. Видно от представения по делото протокол, И. В. на 25.02.2019 г. е бил запознат с посочените вътрешни правила.

При тази регламентация съдът намира, че в случая деянието на жалбоподателя представлява нарушение на служебната дисциплина, тъй като в качеството му на началник група ТП-Л. И. М. В. не е осъществил контрол върху дейността на мл. ПИ А. Т. относно срочното изпълнение на задължението му да отработи преписка с вх.№ 338400-2354/07.03.2019 г. Това негово задължение произтича от цитираните разпоредби. По делото не се доказва твърдението на оспорващия, че е изисквал от мл. ПИ Т. периодично сведения за движението по преписката. Макар и да съществуват данни /видно от приложените по делото докладни записки за извършени проверки, дадени от Т./, че забавянето се дължи на липса на съдействие от страна на подалата сигнала М. В., това не оправдава липсата на активно поведение от страна на ръководителя на групата по установяване на обстоятелствата по случая, с който поверената му структура е била сезирана. Неизпълнението на служебни задължения категорично представлява нарушение на служебната дисциплина, поради което и законосъобразен и обоснован се явява изводът на дисциплинарно наказващия орган, че И. М. В. е извършил нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.1 от ЗМВР във вр. с чл. 200 ал.1, т.11 от ЗМВР. В случая с бездействието си жалбоподателят е позволил да не се установи извършителят на едно инкриминирано от закона деяние, а потърпевшата от него е останала без дължимата ѝ защита.

Неоснователни са и възраженията в жалбата, че при налагане на дисциплинарното наказание не са били отчетени тежестта на нарушението и

настъпилите от него последици, формата на вината и цялостното поведение на служителя. Видно от мотивите на оспорения административен акт, всички факти от значение за случая са били анализирани от дисциплинарно наказващия орган и въз основа на този анализ е наложено съответстващо дисциплинарно наказание.

По изложените съображения оспорената заповед е законосъобразна, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 72-ри състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на И. М. В. от [населено място] срещу заповед с рег. № 3384з-222 от 22.04.2021 г. на заместник-началника на Девето Районно управление на СДВР.

ОСЪЖДА И. М. В. да заплати на СДВР сумата от 100 (сто) лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението на основание чл.211, изр.3 от ЗМВР не подлежи на обжалване.

Съдия: